

Basarabia românească sub ocupație țaristă: 204 ani de la raptul din 1812. Ocuparea abuzivă a Basarabiei de către rușii imperiali începând cu anul 1812 a devenit o chestiune națională a poporului român, cu urmări negative ce se manifestă și astăzi, generând consecințe ce stârnesc valuri politice, diplomatice, militare, naționale, ideologice, religioase destul de periculoase la nivel central - estic european și în zilele noastre. Soarta a fost tragică pentru Basarabia, teritoriu românesc dintre Prut și Nistru, după 1812. Astfel, între 1812 - 1829 Basarabia a devenit **oblastie (provincie privilegiată)**, fiindu-i recunoscută, de către conducerea țaristă, autonomia provinciei de frontieră și guvernarea acesteia conform obiceiurilor vechi românești.

► *Basarabia - 1812. Problemă națională, implicații internaționale*, Materialele Conferinței Științifice Internaționale, 14 - 16 mai 2012, Chișinău - Iași, Coordonatori: prof. univ. d-r Gheorghe Cliveti și conf. Univ. d-r Gheorghe Cojocaru, Editura Academiei Române, București, 2014, 1116 p.

Alexandru Ioan și Elena Cuza -
citorii bisericii de la Ruginoasa

Palatul Familiei Cuza de la
Ruginoasa - Iași

Conacul Rosetti - Solescu de
la Solești - Vaslui
Mormântul Elenei Cuza
de la Solești - Vaslui
Piatra funerară de pe
mormântul Elenei Cuza

Conacul Rosetti - Solescu de
la Solești - Vaslui

Mormântul Elenei Cuza
de la Solești - Vaslui

Piatra funerară de pe
mormântul Elenei Cuza

Palatul Familiei Cuza de la
Ruginoasa - Iași

Alexandru Ioan și Elena Cuza -
citorii bisericii de la Ruginoasa

► *Basarabia - 1812. Problemă națională, implicații internaționale*, Materialele Conferinței Științifice Internaționale, 14 - 16 mai 2012, Chișinău - Iași, Coordonatori: prof. univ. d-r Gheorghe Cliveti și conf. Univ. d-r Gheorghe Cojocaru, Editura Academiei Române, București, 2014, 1116 p.

Basarabia românească sub ocupație țaristă: 204 ani de la raptul din 1812. Ocuparea abuzivă a Basarabiei de către rușii imperiali începând cu anul 1812 a devenit o chestiune națională a poporului român, cu urmări negative ce se manifestă și astăzi, generând consecințe ce stârnesc valuri politice, diplomatice, militare, naționale, ideologice, religioase destul de periculoase la nivel central - estic european și în zilele noastre. Soarta a fost tragică pentru Basarabia, teritoriu românesc dintre Prut și Nistru, după 1812. Astfel, între 1812 - 1829 Basarabia a devenit **oblastie (provincie privilegiată)**, fiindu-i recunoscută, de către conducerea țaristă, autonomia provinciei de frontieră și guvernarea acesteia conform obiceiurilor vechi românești.

Statutul Basarabiei, încă permisiv și liberal, a situat **oblastia** pruto - nistrană pe aceeași treaptă politico - administrativă cu Polonia, Finlanda și Georgia, în cadrul Imperiului țarist. În etapa următoare, 1829 - 1871, prin **Regulamentul lui Voronțov**, guvernatorul militar al Basarabiei, aprobat de țarul Nicolae I Romanov în **februarie 1829**, autonomia Basarabiei a fost desființată, iar guvernatorul general a preluat întreaga putere locală, exercitând-o în numele autocratului rus. Limba rusă a înlocuit brutal limba română din activitățile publice oficiale. Cunoașterea limbii ruse a devenit obligatorie pentru angajarea și promovarea în aparatul de stat rusesc din Basarabia. Eliminarea regimului autonomiei Basarabiei a fost în strânsă legătură cu prevederile Tratatului ruso - otoman de la **Edirne (Adrianopol)** din 2 / 14 septembrie **1829**, prin care Moldova carpato - pruteană și Țara Românească au intrat sub protectoratul Rusiei țariste.

Două decenii după revoluția de la 1848 - 1849, Basarabia rusească și-a păstrat statutul de **oblastie**, în paralel cu rusificarea accentuată a administrației interne. Prin Tratatul de pace de la Paris (18 / 30 martie **1856**) sudul Basarabiei (județele Cahul, Ismail, Bolgrad) a fost reintegrat Moldovei, din dorința puterilor europene învingătoare în Războiul din Peninsula Crimeea de a îndepărta Rusia de la gurile Dunării. În **1871** Basarabia țaristă a fost transformată din **oblastie** în **gubernie**, asimilată astfel cu celelalte provincii ale Imperiului țarilor. Integrarea Basarabiei în structurile administrativ - teritoriale rusești era terminată, rusificarea și-a atins obiectivele, limba română a fost eliminată din administrație, justiție, sistemul educațional, biserica ortodoxă. În 1878, prin tratatele de pace de la **Yeşilköy** (San Stefano, lângă Istanbul) și **Berlin**, sudul Basarabiei a revenit Rusiei, care a „reîntregit” astfel abuziv teritoriul guberniei dintre Prut și Nistru, până în martie 1917, când s-a prăbușit țarismul în Rusia imperială.

Izbucnirea Primului război mondial a influențat puternic și Basarabia. 300.000 de „*basarabeni*”, marea majoritate români, au fost concentrați în armata țaristă, Rusia fiind un membru important al Taberei Antantei. Revoluțiile rusești din 1917 au avut puternice ecouri și în Basarabia. Astfel, după izbucnirea revoluției burghize din februarie 1917, căderea țarismului și proclamarea republicii, mișcările social-politice au izbucnit și în Basarabia. Congresul general al cooperativelor sătetești, desfășurat între 6-7 aprilie 1917, a solicitat autorităților burghize rusești autonomia administrativă, religioasă, economică, școlară, convocarea unei adunări legislative locale. Partidul Național Moldovenesc, înființat la 3 aprilie 1917, cu ziarul *Cuvânt Moldovenesc*, a militat pentru autonomie națională și teritorială. În octombrie - noiembrie 1917, după declanșarea loviturii de stat bolșevice a comuniștilor lui V.I. Lenin, Congresul ostășesc din Chișinău a proclamat autonomia Basarabiei și alegerea Sfatului Țării. La 2/15 decembrie 1917, Sfatul Țării (Parlamentul Basarabiei) a proclamat Republica Democratică - Federativă Moldovenească, în cadrul federației ruse, puterea executivă fiind încredințată unui Consiliu Director (Guvern).

În ianuarie 1918 conducătorii Basarabiei au solicitat sprijinul armatei române, pentru a lichida anarhia și dezordinea provocate de trupele rusești bolșevizate, în retragere haotică de pe frontul românesc. La 24 ianuarie/6 februarie 1918, Sfatul Țării de la Chișinău a votat în unanimitate independența Republicii Moldovenești, în relațiile cu Rusia bolșevică. Trebuie subliniată coincidența de zi și lună cu **24**

februarie **1829**, autonomia Basarabiei a fost desființată, iar guvernatorul general a preluat întreaga putere locală, exercitând-o în numele autocratului rus. Limba rusă a înlocuit brutal limba română din activitățile publice oficiale. Cunoașterea limbii ruse a devenit obligatorie pentru angajarea și promovarea în aparatul de stat rusesc din Basarabia. Eliminarea regimului autonomiei Basarabiei a fost în strânsă legătură cu prevederile Tratatului ruso - otoman de la **Edirne (Adrianopol)** din 2 / 14 septembrie **1829**, prin care Moldova carpato - pruteană și Țara Românească au intrat sub protectoratul Rusiei țariste.

Două decenii după revoluția de la 1848 - 1849, Basarabia rusească și-a păstrat statutul de **oblastie**, în paralel cu rusificarea accentuată a administrației interne. Prin Tratatul de pace de la Paris (18 / 30 martie **1856**) sudul Basarabiei (județele Cahul, Ismail, Bolgrad) a fost reintegrat Moldovei, din dorința puterilor europene învingătoare în Războiul din Peninsula Crimeea de a îndepărta Rusia de la gurile Dunării. În **1871** Basarabia țaristă a fost transformată din **oblastie** în **gubernie**, asimilată astfel cu celelalte provincii ale Imperiului țarilor. Integrarea Basarabiei în structurile administrativ - teritoriale rusești era terminată, rusificarea și-a atins obiectivele, limba română a fost eliminată din administrație, justiție, sistemul educațional, biserica ortodoxă. În 1878, prin tratatele de pace de la **Yeşilköy** (San Stefano, lângă Istanbul) și **Berlin**, sudul Basarabiei a revenit Rusiei, care a „reîntregit” astfel abuziv teritoriul guberniei dintre Prut și Nistru, până în martie 1917, când s-a prăbușit țarismul în Rusia imperială.

Izbucnirea Primului război mondial a influențat puternic și Basarabia. 300.000 de „*basarabeni*”, marea majoritate români, au fost concentrați în armata țaristă, Rusia fiind un membru important al Taberei Antantei. Revoluțiile rusești din 1917 au avut puternice ecouri și în Basarabia. Astfel, după izbucnirea revoluției burghize din februarie 1917, căderea țarismului și proclamarea republicii, mișcările social-politice au izbucnit și în Basarabia. Congresul general al cooperativelor sătetești, desfășurat între 6-7 aprilie 1917, a solicitat autorităților burghize rusești autonomia administrativă, religioasă, economică, școlară, convocarea unei adunări legislative locale. Partidul Național Moldovenesc, înființat la 3 aprilie 1917, cu ziarul *Cuvânt Moldovenesc*, a militat pentru autonomie națională și teritorială. În octombrie - noiembrie 1917, după declanșarea loviturii de stat bolșevice a comuniștilor lui V.I. Lenin, Congresul ostășesc din Chișinău a proclamat autonomia Basarabiei și alegerea Sfatului Țării. La 2/15 decembrie 1917, Sfatul Țării (Parlamentul Basarabiei) a proclamat Republica Democratică - Federativă Moldovenească, în cadrul federației ruse, puterea executivă fiind încredințată unui Consiliu Director (Guvern).

În ianuarie 1918 conducătorii Basarabiei au solicitat sprijinul armatei române, pentru a lichida anarhia și dezordinea provocate de trupele rusești bolșevizate, în retragere haotică de pe frontul românesc. La 24 ianuarie/6 februarie 1918, Sfatul Țării de la Chișinău a votat în unanimitate independența Republicii Moldovenești, în relațiile cu Rusia bolșevică. Trebuie subliniată coincidența de zi și lună cu **24**

ianuarie 1859 (Unirea Moldovei cu Țara Românească) și, totodată, cu simbolistica politică, națională, socială, ideologică etc. a Unirii din timpul lui Alexandru Ioan Cuza. Peste două luni, la 27 martie/9 aprilie 1918 Sfatul Țării a votat, cu majoritatea parlamentarilor, unirea condiționată a Basarabiei cu Regatul României, realizându-se astfel primul pas către România Mare. A doua unire, necondiționată, s-a proclamat în decembrie 1918, după faptul istoric de la Alba Iulia, de la 1 Decembrie 1918.

Ulterior, între martie 1918 - iunie 1940 și iunie 1941 - martie 1944, Basarabia a făcut parte din România Mare, în prima perioadă, apoi din România ciuntită abuziv în 1940, în a doua perioadă. Tot cronologic caracterizând evoluția Basarabiei, între martie 1944 - august 1991 a făcut parte, ca republică de graniță, cu numele de Republica Socialistă Sovietică Moldovenească, din URSS. După prăbușirea colosului ex - sovietic în 1991, Basarabia și-a proclamat independența, cu numele **Republica Moldova**, încercând să se desprindă de umbra ex - comunistă, încă destul de puternică, prin vestigiile sale pruto - nistriene, și să-și croiască un viitor sigur și liniștit, între blocuri politico - militare, partide și ideologii diferite, politici economico - sociale contradictorii și parțial diferite, între Est și Vest etc.

Toate aceste evoluții ale trecutului basarabean în ultimele două secole au fost analizate de un colectiv de autori din 10 țări europene, în cea mai importantă monografie consacrată *Basarabiei în anul 1812*: premise, desfășurare și urmări în spațiul românesc și central - european în epoca modernă și contemporană: *Basarabia - 1812. Problemă națională, implicații internaționale*, Materialele Conferinței Științifice Internaționale, 14 - 16 mai 2012, Chișinău - Iași, Coordonatori: prof. univ. d-r Gheorghe Cliveti și conf. Univ. d-r Gheorghe Cojocaru, Editura Academiei Române, București, 2014, 1116 p. Manifestarea științifică internațională și masivul volum au fost proiectate, desfășurate și realizate în urma colaborării fructuoase dintre: Academia de Științe a Republicii Moldova, Institutul de Istorie, Stat și Drept - Chișinău; Academia Română, Institutul de Istorie, „A.D. Xenopol” - Iași; Institutul Cultural Român „Mihai Eminescu” - Chișinău.

Lucrările Conferinței Științifice Internaționale au reunit specialiști renumiți în: istorie modernă și contemporană, istoria relațiilor internaționale din secolele XVIII - (începutul) XXI, dreptul național și internațional al popoarelor, din 10 țări: 37 din Republica Moldova, 34 din România, 6 din Rusia, 2 din Italia și din Lituania, 1 din Austria, Finlanda, Letonia, Polonia, Turcia, Ucraina. În total: 87 de comunicanți, cu 81 de contribuții, în 4 limbi: română, engleză, rusă, franceză, toate articolele și studiile având și rezumate în engleză (dar fără cuvinte - cheie), ceea ce le face accesibile oricărui istoric și / sau interesat de istorie, indiferent de limba pe care o vorbește sau o utilizează. Studiile și articolele cărții au fost structurate, cronologico - tematic, în 3 mari capitole, intitulate sugestiv: **I. Preliminariile și consecințele războiului ruso - turc din anii 1806 - 1812. Anexarea Moldovei dintre Prut și Nistru (Basarabia) la Imperiul Rus, în context internațional** (18 contribuții); **II. Basarabia în sistemul Imperiului Rus. Politica Imperială și mișcarea de emancipare națională** (31 contribuții); **III. Basarabia și coordonatele unității naționale românești, ale terorii bolșevice și ale postcomunismului democratic. Interpretări istoriografice contemporane** (28 contribuții).

semnate de E.P. Kudreavțeva¹³, Florin C. Stan¹⁴, Gheorghe Cliveti¹⁵, Vladimir Mischevca¹⁶, Mihai Cimpoi¹⁷, Davide Zaffi¹⁸.

Secțiunea următoare, a II-a a cărții, denumită *Basarabia în sistemul Imperiului Rus. Politica Imperială și mișcarea de emancipare națională*, adună 31 de contribuții, grupate în 7 secvențe tematice: **1. Basarabia autonomă în Imperiul Rus și raporturile cu Principatele Române (1812 - 1830)**, prezentate de: Demir Deagnev¹⁹, Maria Danilov²⁰, V.Y. Grosul²¹, Vladimir Morozan²², Valentin Tomuleț²³, Ion Chirtoagă - Valentina Chirtoagă²⁴, Valentin Ciobanu²⁵; **2. proprietăți funciare în Basarabia rusească și soarta lor**, lămurită de Pavel Cocârlă²⁶, Mihai - Ștefan Ceaușu²⁷, Valentin Constantinov²⁸; **3. Anexările unor provincii lagranița esticătaristă și impactul asupra populațiilor cucerite**, analizate de Ilkka Liikanen²⁹, Dumitru Grama³⁰, Ion Gumenâi³¹; **4. Basarabia rusească în a II-a jumătate a secolului XIX: varii forme de manifestare a stăpânirii țariste și a rusificării forțate în**

¹³E.P. Kudreavțeva, „Buharestskij mir 1812 goda - prorîv Rosii na Balkanî (Pacea de la București din 1812 - pătrunderea Rusiei în Balcani)”, pp. 176 - 187;

¹⁴Florin C. Stan, „Scurte considerații privind Basarabia în contextul geopolitic al ascensiunii autorității Rusiei în zona Mării Negre”, pp. 188 - 195;

¹⁵Gheorghe Cliveti, „Anexarea Basarabiei de Rusia și «tăcerea Europei»”, pp. 196 - 209;

¹⁶Vladimir Mischevca, „1812 - geneza problemei basarabene: aspecte politico - diplomatice”, pp. 210 - 224;

¹⁷Mihai Cimpoi, „Anul 1812 în proiecțiile vizionare eminesciene”, pp. 225 - 227;

¹⁸Davide Zaffi, „The «Romanian spirit» of the Bessarabian autonomy according to Constantin Noica”, pp. 228 - 242.

¹⁹Demir Deagnev, „Evoluția regimului de dominație a Imperiului Rusiei asupra Basarabiei, până la începutul anilor 1830 (aspecte din politica economică, socială și administrativă)”, pp. 243 - 260;

²⁰Maria Danilov, „Anul 1812 și criza anexării. „Le grande peur” (un document secret în arhiva senatorilor ruși)”, pp. 261 - 273;

²¹V.Y. Grosul, „Ghenezis bessarabskoj avtonomii v sostave Rosii (Geneza autonomiei Basarabiei în cadrul Rusiei)”, pp. 274 - 290;

²²Vladimir Morozan, „Bessarabija v 1821 - 1828 gg.: kurs na likvidaciiju avtonomnih prav kraja (Basarabia în perioada 1821 - 1828: cursul spre lichidarea dreptului la autonomie)”, pp. 291 - 308;

²³Valentin Tomuleț, „Impactul anexării Basarabiei la Imperiul Rus: proteste și revendicări ale populației (1812 - 1828)”, pp. 341 - 375;

²⁴Ion Chirtoagă - Valentina Chirtoagă, „Politica autorităților ruse de colonizare a sudului Basarabiei (1809 - 1820)”, pp. 401 - 417;

²⁵Valentin Ciobanu, „Poziția Principatelor Române în relațiile ruso - turce dintre anii 1812 și 1821, comentată în rapoarte diplomatice străine”, pp. 441 - 455;

²⁶Pavel Cocârlă, „Proprietatea funciară în ținutul Hotinului conform datelor catagrafiei din 1817”, pp. 376 - 384;

²⁷Mihai - Ștefan Ceaușu, „Austria și moșiile din Basarabia ale Fondului bisericesc greco - oriental al Bucovinei”, pp. 385 - 391;

²⁸Valentin Constantinov, „Încercarea fiilor lui Matei Cantacuzino de a recupera averile acestuia după anul 1812”, pp. 392 - 400;

²⁹Ilkka Liikanen, „Finland as political space within Russian Empire, 1809 - 1917: State, nation and sovereignty in Finnish nation - building”, pp. 309 - 318;

³⁰Dumitru Grama, „Impactul raptului Basarabiei din 1812 asupra realizării drepturilor românilor moldoveni la Est de Prut”, pp. 319 - 340;

³¹Ion Gumenâi, „Impactul anexării Basarabiei la Imperiul Rus asupra organizării și evoluției minorităților religioase în spațiul pruto - nistrian (cazul confesiunii romano - catolicești evanghelico - literane)”, pp. 428 - 440;

secolului XIX: varii forme de manifestare a stăpânirii țariste și a rusificării forțate în

Dumitru Grama³⁰, Ion Gumenâi³¹; **4. Basarabia rusească în a II-a jumătate a esticătaristă și impactul asupra populațiilor cucerite**, analizate de Ilkka Liikanen²⁹, Ceaușu²⁷, Valentin Constantinov²⁸; **3. Anexările unor provincii lagranița Basarabia rusească și soarta lor**, lămurită de Pavel Cocârlă²⁶, Mihai - Ștefan Chirtoagă - Valentina Chirtoagă²⁴, Valentin Ciobanu²⁵; **2. proprietăți funciare în Maria Danilov²⁰, V.Y. Grosul²¹, Vladimir Morozan²², Valentin Tomuleț²³, Ion raporturile cu Principatele Române (1812 - 1830)**, prezentate de: Demir Deagnev¹⁹, contribuții, grupate în 7 secvențe tematice: **1. Basarabia autonomă în Imperiul Rus și Rus. Politica Imperială și mișcarea de emancipare națională**, adună 31 de Secțiunea următoare, a II-a a cărții, denumită *Basarabia în sistemul Imperiului*

Mischevca¹⁶, Mihai Cimpoi¹⁷, Davide Zaffi¹⁸.

semnate de E.P. Kudreavțeva¹³, Florin C. Stan¹⁴, Gheorghe Cliveti¹⁵, Vladimir

Popa⁵⁶, Stanislav Kulcițki⁵⁷, Ion Șișcanu⁵⁸; **3. Basarabia în războiul anti - sovietic** a fost particularizată de Gh. Buzatu⁵⁹, L.Y. Ghibianskiy⁶⁰, Alberto Basciani⁶¹, Mariana S. Țăranu⁶², Paul Octavian Nistor⁶³, Pavel Moraru⁶⁴; **4. Basarabia sovietică postbelică** a fost prezentată de Dan Berindei⁶⁵, Mariana Bagrin⁶⁶, Mihai Tașcă⁶⁷, Saulius Grybkaukas⁶⁸, A.S. Stîcalin⁶⁹, Elena Negru⁷⁰, Vasile Buga⁷¹; **5. Basarabia (Republica Moldova) post - sovietică independentă: căutări interne și reflexii externe**

⁵⁴ Bogdan - Alexandru Schipor, „Problema Basarabiei în relațiile româno - britanice (1939 - 1941)”, pp. 818 - 831;

⁵⁵ Eriks Jékabsons, „Latvian - Romanian Relations during interwar period: Context of Bessarabia”, pp. 832 - 838;

⁵⁶ Ioan C. Popa, „Alexandru Boldur: statutul internațional al Basarabiei în perioada interbelică”, pp. 839 - 844;

⁵⁷ Stanislav Kulcițki, „Golod 1931 - 1933 gg. v Moldavskoi ASSR (Foametea din anii 1931 - 1933 în RASS Moldovenească)”, pp. 845 - 859;

⁵⁸ Ion Șișcanu, „Formarea Republicii Sovietice Socialiste Moldovenești: conjunctură, scop, consecințe”, pp. 860 - 872;

⁵⁹ Gh. Buzatu, „La bicentenarul raptului Basarabiei - Nicolae Iorga: un studiu de caz”, pp. 733 - 743;

⁶⁰ L.Y. Ghibianskiy, „Problema Bessarabii i protivorečija mejdu SSSR i Rumîniej v obščem kontekte territorialnih peredeloj i sovetsko - ghermanskih otnošenij v Ijugo - Vostocinoj Evrope na nacialnom etape Btoroj Miroboj Vojni (Chestiunea Basarabiei și contradicțiile sovieto - române în contextul general al împărțirilor teritoriale și al relațiilor dintre URSS și Germania în Sud - Estul Europei în etapa inițială a celui de-al Doilea Război Mondial)”, pp. 793 - 817;

⁶¹ Alberto Basciani, „Annus horribilis. 1940 - 1941. Basarabia între sovietizarea forțată și revenirea la România”, pp. 873 - 889;

⁶² Mariana S. Țăranu, „Organizarea acțiunilor informative sovietice referitoare la situația din România (1940 - 1941)”, pp. 890 - 904;

⁶³ Paul Octavian Nistor, „Propaganda externă a României în favoarea Basarabiei (1941)”, pp. 905 - 912;

⁶⁴ Pavel Moraru, „Aspecte din viața politică a Basarabiei în timpul regimului Antonescu”, pp. 913 - 925;

⁶⁵ Dan Berindei, „Academia Română și Basarabia”, pp. 729 - 732;

⁶⁶ Mariana Bagrin, „Cooptarea presei din RSSM (ziarelor) în sistemul de propagandă oficial în primii ani după reanexarea Basarabiei la URSS (1944 - 1948)”, pp. 926 - 937;

⁶⁷ Mihai Tașcă, „Manifestări de rezistență antisovietică și anticomunistă în RSS Moldovenească după moartea lui Stalin”, pp. 938 - 969.

⁶⁸ Saulius Grybkaukas, „The Soviet „General Governor”. Second Secretaries of CC of Communist Parties in Baltic Reoublics and Moldavia in 1953 - 1990”, pp. 970 - 982,

⁶⁹ A.S. Stîcalin, „K voprosu o naționalnojj identicinosti rumînojazičjnogo naselenija Sovetskoj Moldavii v 1960-e godi i kontaktah naselenija po obe storoni Pruta (na osnove arhivnih dokumentov) - (Cu privire la problema identității naționale a populației românești din Moldova sovietică în anii 1960 și la contactele populației de pe ambele maluri ale Prutului, pe baza documentelor de arhivă)”, pp. 983 - 996;

⁷⁰ Elena Negru, „Campanii antiromânești din RSSM în perioada 1960 - 1980”, pp. 997 - 1010;

⁷¹ Vasile Buga, „Problema Basarabiei în relațiile româno - sovietice (1964 - 1989)”, pp. 1011 - 1036;

Popa⁵⁶, Stanislav Kulcițki⁵⁷, Ion Șișcanu⁵⁸; **3. Basarabia în războiul anti - sovietic** a fost particularizată de Gh. Buzatu⁵⁹, L.Y. Ghibianskiy⁶⁰, Alberto Basciani⁶¹, Mariana S. Țăranu⁶², Paul Octavian Nistor⁶³, Pavel Moraru⁶⁴; **4. Basarabia sovietică postbelică** a fost prezentată de Dan Berindei⁶⁵, Mariana Bagrin⁶⁶, Mihai Tașcă⁶⁷, Saulius Grybkaukas⁶⁸, A.S. Stîcalin⁶⁹, Elena Negru⁷⁰, Vasile Buga⁷¹; **5. Basarabia (Republica Moldova) post - sovietică independentă: căutări interne și reflexii externe**

⁵⁴ Bogdan - Alexandru Schipor, „Problema Basarabiei în relațiile româno - britanice (1939 - 1941)”, pp. 818 - 831;

⁵⁵ Eriks Jékabsons, „Latvian - Romanian Relations during interwar period: Context of Bessarabia”, pp. 832 - 838;

⁵⁶ Ioan C. Popa, „Alexandru Boldur: statutul internațional al Basarabiei în perioada interbelică”, pp. 839 - 844;

⁵⁷ Stanislav Kulcițki, „Golod 1931 - 1933 gg. v Moldavskoi ASSR (Foametea din anii 1931 - 1933 în RASS Moldovenească)”, pp. 845 - 859;

⁵⁸ Ion Șișcanu, „Formarea Republicii Sovietice Socialiste Moldovenești: conjunctură, scop, consecințe”, pp. 860 - 872;

⁵⁹ Gh. Buzatu, „La bicentenarul raptului Basarabiei - Nicolae Iorga: un studiu de caz”, pp. 733 - 743;

⁶⁰ L.Y. Ghibianskiy, „Problema Bessarabii i protivorečija mejdu SSSR i Rumîniej v obščem kontekte territorialnih peredeloj i sovetsko - ghermanskih otnošenij v Ijugo - Vostocinoj Evrope na nacialnom etape Btoroj Miroboj Vojni (Chestiunea Basarabiei și contradicțiile sovieto - române în contextul general al împărțirilor teritoriale și al relațiilor dintre URSS și Germania în Sud - Estul Europei în etapa inițială a celui de-al Doilea Război Mondial)”, pp. 793 - 817;

⁶¹ Alberto Basciani, „Annus horribilis. 1940 - 1941. Basarabia între sovietizarea forțată și revenirea la România”, pp. 873 - 889;

⁶² Mariana S. Țăranu, „Organizarea acțiunilor informative sovietice referitoare la situația din România (1940 - 1941)”, pp. 890 - 904;

⁶³ Paul Octavian Nistor, „Propaganda externă a României în favoarea Basarabiei (1941)”, pp. 905 - 912;

⁶⁴ Pavel Moraru, „Aspecte din viața politică a Basarabiei în timpul regimului Antonescu”, pp. 913 - 925;

⁶⁵ Dan Berindei, „Academia Română și Basarabia”, pp. 729 - 732;

⁶⁶ Mariana Bagrin, „Cooptarea presei din RSSM (ziarelor) în sistemul de propagandă oficial în primii ani după reanexarea Basarabiei la URSS (1944 - 1948)”, pp. 926 - 937;

⁶⁷ Mihai Tașcă, „Manifestări de rezistență antisovietică și anticomunistă în RSS Moldovenească după moartea lui Stalin”, pp. 938 - 969.

⁶⁸ Saulius Grybkaukas, „The Soviet „General Governor”. Second Secretaries of CC of Communist Parties in Baltic Reoublics and Moldavia in 1953 - 1990”, pp. 970 - 982,

⁶⁹ A.S. Stîcalin, „K voprosu o naționalnojj identicinosti rumînojazičjnogo naselenija Sovetskoj Moldavii v 1960-e godi i kontaktah naselenija po obe storoni Pruta (na osnove arhivnih dokumentov) - (Cu privire la problema identității naționale a populației românești din Moldova sovietică în anii 1960 și la contactele populației de pe ambele maluri ale Prutului, pe baza documentelor de arhivă)”, pp. 983 - 996;

⁷⁰ Elena Negru, „Campanii antiromânești din RSSM în perioada 1960 - 1980”, pp. 997 - 1010;

⁷¹ Vasile Buga, „Problema Basarabiei în relațiile româno - sovietice (1964 - 1989)”, pp. 1011 - 1036;

au fost conturate de Gheorghe Cojocaru⁷², Dan Dungaciu⁷³, Rasa Čepaitienė⁷⁴, Valeriu Cușnir⁷⁵, Miruna Mădălina Trandafir⁷⁶, Ruslana Grosu⁷⁷.

Monografia *Basarabia - 1812. Problemă națională, implicații internaționale* este un model de analiză științifică și de prezentare istoriografică a unui fapt istoric în matrice *braudel-iană*, a *duratei lungi istorice*: *premize*: începutul penetrării rusești în zona carpato - nistriană, prin politica și campania militară a țarului Petru I Romanov (1711), urmată de ocupări temporare și cuceriri militare succesive de teritorii la nordul Mării Negre, de la Est la Vest; *desfășurare*: războiul ruso - otoman (1806 - 1812) și pacea de la București, prin care rușii agresivi și expansioniști au ocupat Basarabia românească; *urmări*: Basarabia provincie rusească, românească, comunistă bolșevică, statalitate independentă (din 1991). Trei secole de influență rusească, din care peste un secol și jumătate de ocupație efectivă țaristo - comunistă, au influențat puternic destinul unei provincii românești de graniță, între romanitate și slavism, între două lumi cu priorități, evoluții și interese diferite. Din punct de vedere tehnic, solida monografie științifică trebuia completată cu: necesarele cuvinte - cheie lângă rezumate, hărți tematice pentru secolele XVIII (început) - XXI (început), indice general, bibliografie selectivă, fotografii ale personajelor istorice care au influențat istoria Basarabiei, în bine sau în rău, în cele trei secole acoperite de carte.

Conferința Științifică Internațională și cartea prezentată în aceste rânduri au contribuit la studierea și reconstituirea obiectivă a trecutului, la o înțelegere adecvată, realistă, științifică a istoriei moldovenilor dintre Carpații Orientali și Nistru, pe multiple planuri, pe plan intern, conexat cu cel internațional central - și estic - european, la eliminarea erorilor de percepție a faptului istoric negativ pentru români din 1812, la dezvoltarea unei conștiințe istorice realiste, obiective, fundamentată pe izvoarele istorice și adevărul științific. Doresc foarte mult ca impactul științific al volumului prezentat în aceste rânduri să fie major în istoriografia românească și internațională a problemei Basarabiei în 1812. Invit istoricii și cetățenii preocupați de istorie să citească acest masiv volum, calitativ și cantitativ, cu creionul în mână și cu hărțile geografice - istorice alături. Câștigul științific și psihologic va fi evident!

⁷²Gheorghe Cojocaru, „*Implozia URSS și definirea coordonatelor istorice ale Republicii Moldova (din perspectiva celor 200 de ani de istorie)*”, pp. 1037 - 1043;

⁷³Dan Dungaciu, „*Bessarabia (1812 - 2012). Russification, sovietization and identity discourses in the Republic of Moldova*”, pp. 1044 - 1054;

⁷⁴Rasa Čepaitienė, „*The problem of the leadership succession in the post - soviet transition*”, pp. 1055 - 1068;

⁷⁵Valeriu Cușnir, „*Premisele sociale, economice și juridice ale reintegrării localităților din stânga Nistrului în cadrul Republicii Moldova*”, pp. 1069 - 1084;

⁷⁶Miruna Mădălina Trandafir, „*Tratatul de colaborare, bună vecinătate și prietenie. Impactul și consecințele lui asupra Republicii Moldova*”, pp. 1085 - 1095;

⁷⁷Ruslana Grosu, „*Relațiile Republicii Turcia cu Republica Moldova după proclamarea independenței, în lumina documentelor diplomatice*”, pp. 1096 - 1116.

⁷²Gheorghe Cojocaru, „*Implozia URSS și definirea coordonatelor istorice ale Republicii Moldova (din perspectiva celor 200 de ani de istorie)*”, pp. 1037 - 1043;

⁷³Dan Dungaciu, „*Bessarabia (1812 - 2012). Russification, sovietization and identity discourses in the Republic of Moldova*”, pp. 1044 - 1054;

⁷⁴Rasa Čepaitienė, „*The problem of the leadership succession in the post - soviet transition*”, pp. 1055 - 1068;

⁷⁵Valeriu Cușnir, „*Premisele sociale, economice și juridice ale reintegrării localităților din stânga Nistrului în cadrul Republicii Moldova*”, pp. 1069 - 1084;

⁷⁶Miruna Mădălina Trandafir, „*Tratatul de colaborare, bună vecinătate și prietenie. Impactul și consecințele lui asupra Republicii Moldova*”, pp. 1085 - 1095;

⁷⁷Ruslana Grosu, „*Relațiile Republicii Turcia cu Republica Moldova după proclamarea independenței, în lumina documentelor diplomatice*”, pp. 1096 - 1116.

Monografia *Basarabia - 1812. Problemă națională, implicații internaționale* este un model de analiză științifică și de prezentare istoriografică a unui fapt istoric în matrice *braudel-iană*, a *duratei lungi istorice*: *premize*: începutul penetrării rusești în zona carpato - nistriană, prin politica și campania militară a țarului Petru I Romanov (1711), urmată de ocupări temporare și cuceriri militare succesive de teritorii la nordul Mării Negre, de la Est la Vest; *desfășurare*: războiul ruso - otoman (1806 - 1812) și pacea de la București, prin care rușii agresivi și expansioniști au ocupat Basarabia românească; *urmări*: Basarabia provincie rusească, românească, comunistă bolșevică, statalitate independentă (din 1991). Trei secole de influență rusească, din care peste un secol și jumătate de ocupație efectivă țaristo - comunistă, au influențat puternic destinul unei provincii românești de graniță, între romanitate și slavism, între două lumi cu priorități, evoluții și interese diferite. Din punct de vedere tehnic, solida monografie științifică trebuia completată cu: necesarele cuvinte - cheie lângă rezumate, hărți tematice pentru secolele XVIII (început) - XXI (început), indice general, bibliografie selectivă, fotografii ale personajelor istorice care au influențat istoria Basarabiei, în bine sau în rău, în cele trei secole acoperite de carte.

Conferința Științifică Internațională și cartea prezentată în aceste rânduri au contribuit la studierea și reconstituirea obiectivă a trecutului, la o înțelegere adecvată, realistă, științifică a istoriei moldovenilor dintre Carpații Orientali și Nistru, pe multiple planuri, pe plan intern, conexat cu cel internațional central - și estic - european, la eliminarea erorilor de percepție a faptului istoric negativ pentru români din 1812, la dezvoltarea unei conștiințe istorice realiste, obiective, fundamentată pe izvoarele istorice și adevărul științific. Doresc foarte mult ca impactul științific al volumului prezentat în aceste rânduri să fie major în istoriografia românească și internațională a problemei Basarabiei în 1812. Invit istoricii și cetățenii preocupați de istorie să citească acest masiv volum, calitativ și cantitativ, cu creionul în mână și cu hărțile geografice - istorice alături. Câștigul științific și psihologic va fi evident!

La 23 aprilie 2016, la aniversarea a 64 de ani de la naștere și de ziua prenumelui, d-l prof. univ. d-r Gheorghe Cliveti s-a născut la 23 aprilie 1952, la Darabani, jud. Botoșani, a urmat școala generală (1959 - 1967) și liceul (1967-1971) din Darabani, jud. Botoșani, ulterior Facultatea de Istorie și Filosofie (1971 - 1975), Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași, șef de promoție și licențiat în Istorie (1975).

Activitatea profesională a domnului Prof. univ. d-r Gheorghe Cliveti s-a desfășurat pe următoarele coordonate:

- 1975-1978: istoric/cercetător la Direcția Patrimoniului Cultural Național (Direcția Monumentelor Istorice) - București;
- 1978-1979: istoric/muzeograf la Complexul Muzeal (Palatul Culturii) Iași;
- 1980-1989 - asistent universitar la Facultatea de Istorie, Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași;
- 1990-1991 - **Visiting Professor** (bursier Fulbright) la Universitatea Statului Nebraska-Omaha, SUA;
- 1991-1993: lector la Facultatea de Istorie, Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași;
- 1994-1996: conferențiar la la Facultatea de Istorie, Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași;
- 1991-1993: lector la Facultatea de Istorie, Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași;
- 1994-1996: conferențiar la la Facultatea de Istorie, Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași;
- 1997 ... profesor la Facultatea de Istorie, Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași;
- 2000 ... conducător de doctorat, în domeniul Științelor umaniste, specializarea Istorie Modernă;
- expert-evaluator, din 2005, al CNCSIS;
- membru, din 2006 ..., în Comisia de specialitate a CNATDCU pentru confirmarea titlurilor de doctor și a calității de IOSUD;
- 2008 ... Director științific adj. al Institutului de Istorie „A.D. Xenopol” din Iași;
- 2009... Director/Coordonator al Programului de cercetare *România în relațiile internaționale(secolele XVIII-XXI)*, la Institutul de Istorie „A.D. Xenopol” din Iași;
- 2010... Director al Institutului de Istorie „A.D. Xenopol” din Iași; din 2014... al doilea mandat.

La Facultatea de Istorie și Filosofie, Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași, d-l Prof. univ. d-r Gheorghe Cliveti a susținut următoarele **cursuri/seminarii**:

- *România modernă/Curs*, Anul II/Sem. I - *Europa modernă/Curs*, Anul II/Sem. II;
- *Introducere în studiul relațiilor internaționale/Curs* și seminar, Master, Anul I, Sem. I - II;
- *Tripla Alianță și Antanta.Originele Primului Război Mondial/Curs* și seminar, Master, Anul I/ Sem. I;

La 23 aprilie 2016, la aniversarea a 64 de ani de la naștere și de ziua prenumelui, d-l prof. univ. d-r Gheorghe Cliveti, principalul coordonator al volumului *Basarabia - 1812. Problemă națională, implicații internaționale*, Materialele Conferinței Științifice Internaționale, 14 - 16 mai 2012, Chișinău - Iași, Editura Academiei Române, București, 2014, 1116 p., a primit calitatea respectabilă de **Cetățean de Onoare** a orașului său natal, Darabani, Jud. Botoșani, acordată de Primăria și Consiliul Local Darabani.

Gheorghe Cliveti s-a născut la 23 aprilie 1952, la Darabani, jud. Botoșani, a urmat școala generală (1959 - 1967) și liceul (1967-1971) din Darabani, jud. Botoșani, ulterior Facultatea de Istorie și Filosofie (1971 - 1975), Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași, șef de promoție și licențiat în Istorie (1975).

Activitatea profesională a domnului Prof. univ. d-r Gheorghe Cliveti s-a desfășurat pe următoarele coordonate:

- 1975-1978: istoric/cercetător la Direcția Patrimoniului Cultural Național (Direcția Monumentelor Istorice) - București;
- 1978-1979: istoric/muzeograf la Complexul Muzeal (Palatul Culturii) Iași;
- 1980-1989 - asistent universitar la Facultatea de Istorie, Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași;
- 1990-1991 - **Visiting Professor** (bursier Fulbright) la Universitatea Statului Nebraska-Omaha, SUA;
- 1991-1993: lector la Facultatea de Istorie, Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași;
- 1994-1996: conferențiar la la Facultatea de Istorie, Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași;
- 1991-1993: lector la Facultatea de Istorie, Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași;
- 1994-1996: conferențiar la la Facultatea de Istorie, Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași;
- 1997 ... profesor la Facultatea de Istorie, Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași;
- 2000 ... conducător de doctorat, în domeniul Științelor umaniste, specializarea Istorie Modernă;
- expert-evaluator, din 2005, al CNCSIS;
- membru, din 2006 ..., în Comisia de specialitate a CNATDCU pentru confirmarea titlurilor de doctor și a calității de IOSUD;
- 2008 ... Director științific adj. al Institutului de Istorie „A.D. Xenopol” din Iași;
- 2009... Director/Coordonator al Programului de cercetare *România în relațiile internaționale(secolele XVIII-XXI)*, la Institutul de Istorie „A.D. Xenopol” din Iași;
- 2010... Director al Institutului de Istorie „A.D. Xenopol” din Iași; din 2014... al doilea mandat.

La Facultatea de Istorie și Filosofie, Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași, d-l Prof. univ. d-r Gheorghe Cliveti a susținut următoarele **cursuri/seminarii**:

- *România modernă/Curs*, Anul II/Sem. I - *Europa modernă/Curs*, Anul II/Sem. II;
- *Introducere în studiul relațiilor internaționale/Curs* și seminar, Master, Anul I, Sem. I - II;
- *Tripla Alianță și Antanta.Originele Primului Război Mondial/Curs* și seminar, Master, Anul I/ Sem. I;

Prof. univ. doctor
Gheorghe Cliveti

La 23 aprilie 2016, la aniversarea a 64 de ani de la naștere și de ziua prenumelui, d-l prof. univ. d-r Gheorghe Cliveti, principalul coordonator al volumului *Basarabia - 1812. Problemă națională, implicații internaționale*, Materialele Conferinței Științifice Internaționale, 14 - 16 mai 2012, Chișinău - Iași, Editura Academiei Române, București, 2014, 1116 p., a primit calitatea respectabilă de **Cetățean de Onoare** a orașului său natal, Darabani, Jud. Botoșani, acordată de Primăria și Consiliul Local Darabani.

Gheorghe Cliveti s-a născut la 23 aprilie 1952, la Darabani, jud. Botoșani, a urmat școala generală (1959 - 1967) și liceul (1967-1971) din Darabani, jud. Botoșani, ulterior Facultatea de Istorie și Filosofie (1971 - 1975), Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași, șef de promoție și licențiat în Istorie (1975).

Activitatea profesională a domnului Prof. univ. d-r Gheorghe Cliveti s-a desfășurat pe următoarele coordonate:

- 1975-1978: istoric/cercetător la Direcția Patrimoniului Cultural Național (Direcția Monumentelor Istorice) - București;
- 1978-1979: istoric/muzeograf la Complexul Muzeal (Palatul Culturii) Iași;
- 1980-1989 - asistent universitar la Facultatea de Istorie, Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași;
- 1990-1991 - **Visiting Professor** (bursier Fulbright) la Universitatea Statului Nebraska-Omaha, SUA;
- 1991-1993: lector la Facultatea de Istorie, Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași;
- 1994-1996: conferențiar la la Facultatea de Istorie, Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași;
- 1997 ... profesor la Facultatea de Istorie, Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași;
- 2000 ... conducător de doctorat, în domeniul Științelor umaniste, specializarea Istorie Modernă;
- expert-evaluator, din 2005, al CNCSIS;
- membru, din 2006 ..., în Comisia de specialitate a CNATDCU pentru confirmarea titlurilor de doctor și a calității de IOSUD;
- 2008 ... Director științific adj. al Institutului de Istorie „A.D. Xenopol” din Iași;
- 2009... Director/Coordonator al Programului de cercetare *România în relațiile internaționale(secolele XVIII-XXI)*, la Institutul de Istorie „A.D. Xenopol” din Iași;
- 2010... Director al Institutului de Istorie „A.D. Xenopol” din Iași; din 2014... al doilea mandat.

La Facultatea de Istorie și Filosofie, Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași, d-l Prof. univ. d-r Gheorghe Cliveti a susținut următoarele **cursuri/seminarii**:

- *România modernă/Curs*, Anul II/Sem. I - *Europa modernă/Curs*, Anul II/Sem. II;
- *Introducere în studiul relațiilor internaționale/Curs* și seminar, Master, Anul I, Sem. I - II;
- *Tripla Alianță și Antanta.Originele Primului Război Mondial/Curs* și seminar, Master, Anul I/ Sem. I;

Prof. univ. doctor
Gheorghe Cliveti

- *Românii și Concertul European*/Curs și seminar, Master, Anul II/Sem. I;
 - „*Chestiunea evreiască*” în *România*/Curs și seminar, Master, Anul II/Sem. I;
 - *Izvoarele istoriei*/Curs/Școala doctorală, Anul I/Sem. I;
 - *Idei și curente politice*/Curs/Școala doctorală, Anul I/Sem. II, Domenii de interes:
 - *Istoria modernă*, teme magistrale (*Istoria Românilor și Istoria Europei*); *Istoria relațiilor internaționale*, concepții istoriografice, surse documentare, teme; *Istorie politică și instituții*, idei și curente politice, stat și societate; *Istoria socială*, concepte, metodologii, studii.

D-I Gheorghe Cliveti a urmat și a absolvit diverse stagii de cercetare în străinătate:

- 1983 - bursier al Universității „Albert-Ludwig” din Freiburg im Breisgau, Germania;
 - 1985 - bursier al Universității „Albert-Ludwig” din Freiburg im Breisgau, Germania;
 - 1990 - bursier DAAD, în Germania (la Universități din München, Frankfurt am Main și Düsseldorf);
 - 1990-1991 - bursier Fulbright, în SUA;
 - 2006 - program Socrates-Tempus la Université de Bourgogne, Dijon, Franța;
 - 2010 - program POSDRU la Universitatea Konstanz, Germania.

Principalele reuniuni științifice internaționale la care a participat d-l prof. univ. d-r Gheorghe Cliveti au fost:

- 1980: Congresul Internațional de Științe Istorice, București, România;
 - 1985: Congresul Internațional de Științe Istorice, Stuttgart, Germania;
 - 1985: colocviul româno-german de istorie, Freiburg im Breisgau, Germania;
 - 1993: The International Congress in Romanian Studies; The Society for Romanian Studies – USA;
 - 1996 - The International Conference: Romania and the Western Civilization, The Society for Romanian Studies - USA, Iași, România;
 - 2006 - colocviul româno-francez de Istorie, Craiova, România;
 - 2012 - Cîmpozionul Internațional *200 de ani de la ocuparea Basarabiei de către ruși – consecințe și ecouri* - București - Chișinău – mai 2012.

Premii academice și publicații științifice:

- 1988: premiul „Nicolae Bălcescu” al Academiei Române pentru cartea *România și Puterile Garante (1856-1878)*, Editura Universității „Al.I.Cuza” din Iași, 1987;
 - 8 cărți de autor, peste 100 de studii de specialitate.

Alte date ale activității profesionale - științifice a d-lui Gheorghe Cliveti:

- membru în Colegiul de redacție al revistei *Cercetări istorice* din Iași, din 1992;
 - din 1998 Șef al Catedrei de Istorie Modernă - membru în Colegiul de redacție al revistei *Analele Științifice ale Universității <Al.I. Cuza> din Iași*, Secțiunea Istorie;
 - 1996-1998 – Șef al Catedrei de Istorie Universală, la Facultatea de Istorie, Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași;

- *Românii și Concertul European*/Curs și seminar, Master, Anul II/Sem. I;
 - „*Chestiunea evreiască*” în *România*/Curs și seminar, Master, Anul II/Sem. I;
 - *Izvoarele istoriei*/Curs/Școala doctorală, Anul I/Sem. I;
 - *Idei și curente politice*/Curs/Școala doctorală, Anul I/Sem. II, Domenii de interes:
 - *Istoria modernă*, teme magistrale (*Istoria Românilor și Istoria Europei*); *Istoria relațiilor internaționale*, concepții istoriografice, surse documentare, teme; *Istorie politică și instituții*, idei și curente politice, stat și societate; *Istoria socială*, concepte, metodologii, studii.

- 1988: premiul „Nicolae Bălcescu” al Academiei Române pentru cartea *România și Puterile Garante (1856-1878)*, Editura Universității „Al.I.Cuza” din Iași, 1987;
 - 8 cărți de autor, peste 100 de studii de specialitate.

Premii academice și publicații științifice:

- 1988: premiul „Nicolae Bălcescu” al Academiei Române pentru cartea *România și Puterile Garante (1856-1878)*, Editura Universității „Al.I.Cuza” din Iași, 1987;
 - 8 cărți de autor, peste 100 de studii de specialitate.

Principalele reuniuni științifice internaționale la care a participat d-l prof. univ. d-r Gheorghe Cliveti au fost:

- 1980: Congresul Internațional de Științe Istorice, București, România;
 - 1985: Congresul Internațional de Științe Istorice, Stuttgart, Germania;
 - 1985: colocviul româno-german de istorie, Freiburg im Breisgau, Germania;
 - 1993: The International Congress in Romanian Studies; The Society for Romanian Studies – USA;
 - 1996 - The International Conference: Romania and the Western Civilization, The Society for Romanian Studies - USA, Iași, România;
 - 2006 - colocviul româno-francez de Istorie, Craiova, România;
 - 2012 - Cîmpozionul Internațional *200 de ani de la ocuparea Basarabiei de către ruși – consecințe și ecouri* - București - Chișinău – mai 2012.

D-I Gheorghe Cliveti a urmat și a absolvit diverse stagii de cercetare în străinătate:

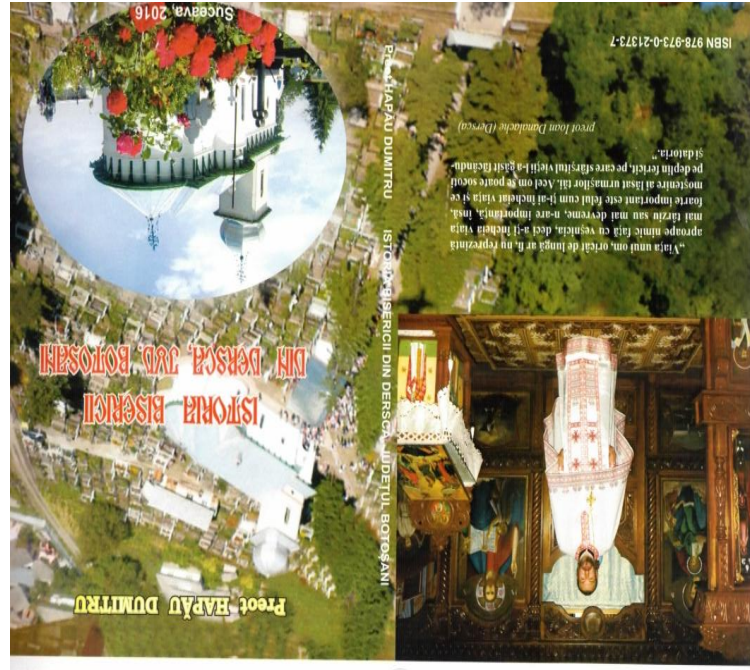
- 1983 - bursier al Universității „Albert-Ludwig” din Freiburg im Breisgau, Germania;
 - 1985 - bursier al Universității „Albert-Ludwig” din Freiburg im Breisgau, Germania;
 - 1990 - bursier DAAD, în Germania (la Universități din München, Frankfurt am Main și Düsseldorf);
 - 1990-1991 - bursier Fulbright, în SUA;
 - 2006 - program Socrates-Tempus la Université de Bourgogne, Dijon, Franța;
 - 2010 - program POSDRU la Universitatea Konstanz, Germania.

- 2003 ... membru al Comisiei de Istoria relațiilor internaționale, sub egida Comitetului Internațional de Științe Istorice;
- 2008 ... Redactor șef adj. al *Anuarului Institutului de Istorie <A.D. Xenopol> din Iași*;
- 2010... Director al Institutului de Istorie „A.D. Xenopol” din Iași; din 2014... al doilea mandat.

LA MULȚI ANI CU SĂNĂTATE ȘI NOI ÎMPLINIRI ISTORIOGRAFICE, STIMATE DOMNULE PROF. UNIV. D-R GHEORGHE CLIVETI!

—► Hapău Dumitru, *Istoria Bisericii din Dersca, jud. Botoșani*, **Prefață** de prof. d-r Dan Prodan, Suceava, 2016, 121 p.;

Preotul Hapău Dumitru prezintă, în lucrarea *Istoria Bisericii din Dersca, jud. Botoșani*, **Prefață** de prof. d-r Dan Prodan, Suceava, 2016, 121 p., reperele cronologice, documentare, arhitectonice, funciare, administrative - financiare, de activitate pastorală, de ajutor civic - creștinesc etc. ale istoriei bisericii ortodoxe din

- 2003 ... membru al Comisiei de Istoria relațiilor internaționale, sub egida Comitetului Internațional de Științe Istorice;
- 2008 ... Redactor șef adj. al *Anuarului Institutului de Istorie <A.D. Xenopol> din Iași*;
- 2010... Director al Institutului de Istorie „A.D. Xenopol” din Iași; din 2014... al doilea mandat.

LA MULȚI ANI CU SĂNĂTATE ȘI NOI ÎMPLINIRI ISTORIOGRAFICE, STIMATE DOMNULE PROF. UNIV. D-R GHEORGHE CLIVETI!

—► Hapău Dumitru, *Istoria Bisericii din Dersca, jud. Botoșani*, **Prefață** de prof. d-r Dan Prodan, Suceava, 2016, 121 p.;

Preotul Hapău Dumitru prezintă, în lucrarea *Istoria Bisericii din Dersca, jud. Botoșani*, **Prefață** de prof. d-r Dan Prodan, Suceava, 2016, 121 p., reperele cronologice, documentare, arhitectonice, funciare, administrative - financiare, de activitate pastorală, de ajutor civic - creștinesc etc. ale istoriei bisericii ortodoxe din

satul Dersca, jud. Botoșani. Lucrarea este fundamentată pe izvoare istorice identificate în arhiva Parohiei Dersca, laserviciile județene ale Arhivelor statului din Botoșani și Iași, la Mitropolia de la Iași, la diverși particularietc. Autorul a insistat